

Sygn. akt II Ca 1272/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Cezary Klepacz (spr.)**

Sędziowie: **SSO Magdalena Bajor-Nadolska**

SSR del. Wiesław Stępnik

Protokolant: starszy protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 r. w Kielcach

sprawy z powództwa Stowarzyszenia (...) z siedzibą w K.

przeciwko Stowarzyszeniu (...) z siedzibą

w B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VIII C 118/14

oddala apelację i zasądza od Stowarzyszenia (...) z siedzibą w B. na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w K. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 1272/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 września 2013 r. Stowarzyszenie (...) w K. domagało się zasądzenia od Stowarzyszenia (...) w B. kwoty 34.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wydania orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 18 kwietnia 2013 r. pozwany opublikował na swojej stronie internetowej zaproszenie do składania ofert na wykonanie zadania pod nazwą „Cykl seminariów w trakcie pobytu delegacji (...) na terenie R.”, które zawierało przedmiot zapytania ofertowego (zorganizowanie cyklu konferencji w R.) i specyfikację warunków zamówienia. Po złożeniu oferty, powód otrzymał zlecenie na realizację zadania polegającego na zorganizowaniu cyklu seminariów. W dniu 29 kwietnia 2013 r. strony zawarły umowę, zgodnie z którą wykonanie zlecenia miało być zgodne z Zaproszeniem do składania ofert do przetargu z dnia 18 kwietnia 2013 r. oraz ofertą powoda z dnia 25 kwietnia 2013 r. Powód miał otrzymać od pozwanego wynagrodzenie w łącznej kwocie 85.000 zł. Pierwszą ratę, w jakości 60 % wartości zamówienia, pozwany zapłacił. Natomiast resztę wynagrodzenia miał zapłacić po realizacji umowy, najdalej w terminie 14 dni po przedłożeniu przez powoda stosownej faktury lub rachunku. W dniach 22-25 lipca 2013 r. powód zorganizował dla delegacji (...) dwa seminaria w M., przy współpracy (...), a w dniu 26 lipca 2013 r. – trzecie seminarium w(...). Zleceniodawcy zapewniono m.in. przelot, przejazd pociągiem

relacji M.-P., opiekę organizacyjną, tłumaczenia, publikacje, serwis pobytowy, ogłoszenia w Internecie, publikacje prasowe i zaproszenia dla docelowych grup odbiorców. W dniu 2 sierpnia 2013 r. powód wystawił rachunek nr (...) na kwotę 34.000 zł tytułem reszty wynagrodzenia, który pozwany odesłał bez akceptacji, twierdząc że zlecenie wykonano nieprawidłowo.

W dniu 21 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Kielcach, w sprawie o sygn. akt VIII Nc 1531/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając w całości powództwo.

Dnia 18 grudnia 2013 r. pozwany złożył sprzeciw od tego nakazu, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Zarzucił, że powód nie wywiązał się z umowy – nie rozesłał zaproszeń na konferencje drogą pocztową, nie opublikował ustalonej przez strony treści artykułu promocyjnego w gazecie rosyjskiej o standardzie podobnym do polskiego (...), zespół organizatorów nocował w hotelu (...), w odległości około 15 km od centrum, a nie, jak założono, w (...), tak jak zespół organizatorów, których liczba była nieuzasadniona, nie spełnił warunku liczby uczestników konferencji, odmówił ponoszenia kosztów transportu delegacji (...) po M. i P., nie zapewnił odpowiedniego standardu wyżywienia, którego koszt musieli tymczasowo ponosić delegaci (...), w ostatnim dniu nie było obiadu, transport z W. nie był zapewniony, organizatorzy pozostawili delegację i udali się na wycieczkę, wiele punktów planu wyjazdu nie zostało zrealizowanych, powód zmanipulował dokumentację potwierdzającą realizację konferencji, samochód dla delegacji (...) był wykorzystywany wyłącznie przez organizatorów, w wyjeździe brały udział osoby powiązane ze zleceniodawcą np. prawnik Ł. C., powód nie zagwarantował udziału mediów w konferencjach – wobec czego pozwany obniżył należne wynagrodzenie.

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VIII C 118/14, Sąd Rejonowy w Kielcach zasądził od Stowarzyszenia (...) w B. na rzecz Stowarzyszenia (...) w K. kwotę 34.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty i kwotę 2.417 zł tytułem kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – tego Sądu kwotę 175 zł tytułem kosztów sadowych.

Rozstrzygnięcie to zapadło w oparciu o następujące ustalenia.

W dniu 18 kwietnia 2013 r. na stronie internetowej www.lcoi.pl opublikowano zaproszenie do składania ofert na wykonanie zadania pod nazwą: „Cykl seminariów w trakcie pobytu delegacji (...) na terenie R.”, w ramach projektu pod nazwą: (...) Centra (...), współfinansowanego przez(...). Przedmiotem zapytania ofertowego było zorganizowanie cyklu seminariów w R. (miasta docelowe – M., P.), w preferowanym terminie: pierwsza połowa lipca 2013 r. Specyfikacja zamówienia obejmowała: opracowanie projektu dziennego pobytu delegacji (...), organizację minimum trzech konferencji promujących projekt (...) z udziałem lokalnych mediów – prasa, telewizja, preferowane dwa spotkania w M. i jedno w P., przetłumaczenie na język rosyjski informacji o projekcie (...), zamieszczenie go w prasie o zasięgu krajowym (odpowiednik polskiego (...) lub równorzędnej) oraz w Internecie, z odpowiednim wyprzedzeniem (około dwóch tygodni przed planowanym terminem wizyty), serwis pobytowy dla 6 osób reprezentujących (...): noclegi, przelot z K. do M., transport na obszarze R., catering, serwis techniczny, wynajęcie sali, dostęp do Internetu, nagłośnienie, catering w trakcie spotkań, zabezpieczenie sprzętu multimedialnego, instalacja banerów w scenografii miejsc spotkań (z logo projektu oznaczeń (...), (...)), serwis organizacyjny: obsługa procedur wizowych, obecność tłumacza w trakcie pobytu, zapewnienie bezpieczeństwa (w tym ubezpieczenie NW), zaproszenie gości (minimum po 50 osób – z potwierdzeniem przybycia na każdą konferencję), medialna promocja konferencji. Wykonawca zobowiązany był zagwarantować m.in. udział w spotkaniach: przedstawiciela (...)w R. i/ lub przedstawiciela (...), przedstawicieli lokalnych izb gospodarczych i handlowych, lokalnych przedsiębiorców (eksporterzy, importerzy, inwestorzy), lokalnych mediów (w tym telewizji), przedstawicieli lokalnego samorządu i/lub administracji państwowej (posiadających w swych kompetencjach promocję gospodarczą), administratorów portali o charakterze gospodarczym, serwisów biznesowych (bazodanowych i promocyjnych). Płatność ze strony zamawiającego miała nastąpić przelewem w dwóch transzach. Termin wystawienia pierwszej, zaliczkowej, faktury w kwocie 60 % wartości zamówienia ustalono do dnia 30 kwietnia 2013 r., a drugiej, w wysokości 40 % wartości zamówienia, do 14 dni po zakończeniu realizacji zamówienia.

W dniu 25 kwietnia 2013 r. Stowarzyszenie (...) w K. złożyło ofertę na realizację wykonania zamówienia, zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia zamieszczonego w zaproszeniu do składania ofert pod nazwą: „Cykl seminariów w trakcie pobytu delegacji (...) na terenie R.”, o wartości 85.000 zł brutto.

W dniu 26 kwietnia 2013 r. Stowarzyszenie (...) w B. zleciło powodowi realizację zadania w ramach wskazanego zamówienia.

W dniu 29 kwietnia 2013 r. strony zawarły umowę nr (...), zgodnie z którą pozwany zlecił powodowi wykonanie zadania pod nazwą „Zorganizowanie seminariów na terenie R.”, zgodnie z zaproszeniem do składania ofert z dnia 18 kwietnia 2013 r. oraz ofertą zleceniobiorcy z dnia 25 kwietnia 2013 r. Za prawidłowe wykonanie zadania zleceniobiorca miał otrzymać wynagrodzenie w łącznej wysokości 85.000 zł. Termin wystawienia faktur/rachunków ustalono następująco: pierwsza, zaliczkowa, w kwocie 60 % wartości przedmiotu zamówienia, do 30 kwietnia 2013 r., druga, w wysokości 40 % wartości zamówienia, do 14 dni po kończeniu realizacji zamówienia. Zleceniobiorca zobowiązał się wykonać zlecone czynności w miejscu wskazanym przez zleceniodawcę, zgodnie ze swoją ofertą i zaproszeniem do składania ofert. W przypadku niewykonania zlecenia w terminie, wykonania go wadliwie lub w sposób nienależyty, zleceniodawca miał prawo do egzekwowania odpowiedzialności odszkodowawczej na zasadach ogólnych, bądź pomniejszenia wynagrodzenia lub rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Zgodnie z ostatecznym planem wizyty „R. 2013” z dnia 12 lipca 2013 r., zatwierdzonym w dniu 15 lipca 2013 r. przez pozwanego, wyjazd delegatów (...) obejmował okres od 22 do 28 lipca 2013 r.

W dalszej części uzasadnienia wyroku Sąd pierwszej instancji szczegółowo omówił przebieg wizyty przedstawicieli pozwanego w R. i czynności wykonane przez powoda w ramach zawartej umowy (k.488v.-491v.).

W dniu 2 sierpnia 2013 r. powód przekazał pozwanemu dokumentację z realizacji umowy: listy obecności podczas spotkań w M. i S.-P., artykuły i newsy (wydruki stron internetowych), zgłoszenia uczestników na konferencje (wydruki formularzy zgłoszeniowych) i egzemplarz gazety oraz wystawił rachunek nr (...) na kwotę 34.000 zł, który pozwany odesłał, wskazując że realizacja przedmiotu zamówienia była nieprawidłowa. Pismem z dnia 12 sierpnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty tej należności wraz z ustawowymi odsetkami w terminie 7 dni, ale pozwany odmówił zapłaty, twierdząc że umowa nie została należycie wykonana.

Stowarzyszenie (...) w B. przedstawiło do rozliczenia (...)rachunek Stowarzyszenia (...) w K. na kwotę 51.000 zł. W pozostałej części, do kwoty 34.000 zł, zarząd pozwanego uznał wydatek za nieudokumentowany i nie przedstawił do rozliczenia. Z uwagi na toczące się postępowanie sądowe, refundacja kwoty 34.000 zł nie jest już możliwa.

Sąd Rejonowy dokonał ustaleń w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, uznając, że ich autentyczność i rzetelność nie budzą wątpliwości. Za wiarygodne uznał też spójne, logiczne i korespondujące z dowodami z dokumentów zeznania świadków. Oceniał, że niewielkie rozbieżności w zeznaniach nie dają podstawy do kwestionowania tych dowodów, ponieważ wynikały z znacznego upływu czasu i predyspozycji świadków do przekazywania informacji. Zeznania przesłuchanych osób były ze sobą zbieżne, a różniły się głównie oceną przedstawianych faktów. Świadkowie znający warunki rosyjskie, jak R. B. i A. C. (1), oceniali pozytywnie standard hoteli, ich położenie, wyżywienie, transport i organizację konferencji, zaś świadkowie powołani przez pozwanego (delegaci), jako dyskomfort odczuwali dużą odległość między poszczególnymi obiektami, sposób serwowania posiłków i standard hoteli. Sąd uznał za wiarygodne zeznania członków zarządu stron w zakresie, w którym nie były ze sobą sprzeczne. Podniósł przy tym, że A. Ł. i P. W. nie uczestniczyli w konferencjach i nie organizowali ich, mają wiedzę na ten temat od świadków, zatem ich zeznania w większości były nieprzydatne dla dokonania istotnych ustaleń.

Sąd Rejonowy uznał, że strony łączyła umowa zlecenia, której przedmiotem nie jest osiągnięcie określonego rezultatu, jak w umowie o dzieło, lecz staranne działanie.

Pozwany nie udowodnił nienależytego wykonania przez powoda przedmiotu zlecenia. Wskazana w zaproszeniu do składania ofert z dnia 18 kwietnia 2013 r. specyfikacja zamówienia (k. 10-11) była lakoniczna i ogólnikowa, nie

zawierała szczegółów dotyczących miejsca noclegu delegatów, ich wyżywienia, rodzaju transportu na terenie R. czy zapewnienia dodatkowych atrakcji w czasie wolnym. Powód opracował projekt dziennego pobytu delegacji (...), tj. plan wizyty „Rosja 2013” (k. 18), który w dniu 15 lipca 2013 r. został zaakceptowany przez pozwanego. Został on niemal we wszystkich punktach zrealizowany. Członków delegacji pozwanego nie zakwaterowano w hotelu (...) w M. i nie zapewniono im obiadu w dniu 28 lipca 2013 r., ale nastąpiło to z przyczyn niezależnych od powoda, a nie były to kwestie dużej wagi. Jak zeznał prezes zarządu powoda i świadkowie, zdecydowano o zakwaterowaniu członków delegacji (...) w hotelu (...), ponieważ miał on wyższy standard od hotelu przy (...), który ponadto był wówczas remontowany. Zmiana zakwaterowania nie wynikała zatem ze złej woli powoda, a z troski o zapewnienie jak najlepszego komfortu pobytu delegatów pozwanego w R.. Jak zeznali świadkowie, którzy z powodem przyjechali busem do (...)w M., warunki hotelowe odbiegały tam znacząco od standardów. Zakwaterowanie delegatów w hotelu (...) nie stanowiło dla nich niedogodności, ponieważ byli pod stałą opieką tłumaczki języka rosyjskiego i mieli zapewniony transport na konferencje busem organizatora (jak zeznali świadkowie, przejazd zajmował około 10 minut). Nie można też zgodzić się z pozwanym, że pierwszego dnia, już po przyjeździe do hotelu w M., uczestnicy (...) nie mieli zapewnionej kolacji. Otrzymali oni bowiem tzw. suchy prowiant i ciepłe napoje, zgodnie zaś z zapytaniem ofertowym, umową i zapisami w planie wizyty, powód miał zapewnić posiłki: śniadanie, obiad, kolację. Nie można zatem przyjąć, że pierwszego dnia pobytu delegacji powinni byli otrzymać ciepły posiłek. Z kolei obiad w dniu 28 lipca 2013 r. został pominięty, z uwagi na duże korki w drodze na lotnisko. Tłumaczka A. C. (2), mieszkająca przez kilka miesięcy w R. i znająca tamtejsze warunki, zdecydowała o wcześniejszym wyjeździe z hotelu na lotnisko, aby nie spóźnić się na planowany odlot. Zasady logiki i doświadczenia życiowego pozwalają ocenić istotę skutków takiego spóźnienia i skutków niezjedzenia obiadu. Zarzuty pozwanego co do niskiego standardu wyżywienia są nieuzasadnione, ponieważ nie było ustaleń, w jakiej formie i gdzie mają być zorganizowane posiłki dla delegatów, które, poza obiadem w dniu 28 lipca 2013 r., zostały faktycznie zapewnione, a ich koszt poniósł powód. W P. delegacji otrzymali informację, że muszą zorganizować sobie obiad i kolację w restauracjach, ale koszt tych posiłków został im zwrócony na podstawie przedstawionych rachunków. Nie stanowiło to dużej niedogodności. Okoliczność, że jeden z członków delegacji pozostał w hotelu i nie uczestniczył w posiłkach, nie zależała od powoda. Członkom delegacji zapewniono czas potrzebny na zwiedzanie M. i P., z czego skorzystali, a także bezpłatny transport. Cały czas mieli zapewnioną opiekę tłumaczki języka rosyjskiego. Umowa nie gwarantowała natomiast osobistej, codziennej opieki prezesa zarządu powoda ani dodatkowych atrakcji i rozrywk. Wyjazd nie miał bowiem charakteru wypoczynkowego czy turystycznego, a szkoleniowy. Zarówno prezes zarządu powoda, jak i jego współpracownicy byli cały czas obecni, służąc pomocą członkom delegacji. Transport delegatów z W. do K. został zapewniony, choć z przyczyn od powoda niezależnych (awaria pojazdu) odbył się kursowym busem. Koszty przejazdu taksówką i busem pokrył powód. Nie miało wpływu na realizację zlecenia to, ile osób powód zaangażował do obsługi seminariów i czy zabrał ze sobą osoby postronne.

Powód zorganizował trzy seminaria w miejscu i czasie uzgodnionym z pozwanym. Nie można zgodzić się z twierdzeniem, że powód nie zapewnił reklamy konferencji i odpowiedniej liczby zaproszeń. Przeczą temu bowiem zeznania świadków R. B. i A. C. (1) oraz artykuły na stronach internetowych (...)w M., Leningradzkiej I. Handlowo- (...), Uralskiej Izby (...), (...) oraz listy potwierdzenia przybycia na konferencje. (...) Izba (...), na prośbę powoda, wystosowały zaproszenia na konferencje w formie papierowej i elektronicznej do przedsiębiorców, urzędników państwowych i organizacji, w tym członków (...) Klubu (...) w R.. Podobne zaproszenia wystosował powód, który przedłożył też egzemplarz K. – gazety o zasięgu krajowym, w której ukazał się artykuł promujący seminaria, o treści, jak wynika z korespondencji mailowej stron, uzgodnionej z przedstawicielką pozwanego A. P.. Powód udowodnił, że zaproszenia na seminaria zostały wysłane, nie ponosi on zaś odpowiedzialności za niską frekwencję na niektórych z konferencji. Jak zeznała świadek A. C. (1), termin seminariów nie był odpowiedni, ponieważ w lipcu (...) przebywają na urlopach. Taki termin został jednak wskazany w zapytaniu i stosownie do tego powód złożył ofertę.

Sąd Rejonowy nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, że powód nie zaprosił na seminaria i nie zadbał o udział w nich przedstawicieli mediów. O tym, że na seminaria były zaproszone media świadczą zarówno artykuły w mediach internetowych, jak i zeznania świadków. A. C. (1) tłumaczyła dla rosyjskiej gazety wywiad jednego z członków delegacji, R. B. podał, że w Ambasadzie była osoba oddelegowana do kontaktów z mediami, a B. K. zeznał, że rozmawiał z dziennikarzem prasowym. Pozwany w publikowanych przez siebie artykułach, np. z dnia 13 sierpnia 2013 r. (k. 59-60),

sam przyznał, że na każdą konferencję przybyli przedstawiciele rosyjskich przedsiębiorstw, (...), (...), lokalnych izb gospodarczych i handlowych, mediów oraz lokalnego samorządu i administracji państwowej.

Sąd podniósł, że jego wątpliwości budzi wskazywana przez pozwanego szkoda, którą ten miał ponieść wskutek nienależytego wykonania umowy przez powoda, gdyż nie mógł rozliczyć kwoty 34.000 zł z Państwową Agencją (...), a z uwagi na niniejszy proces zwrot tych środków nie jest już możliwy. Jak wynika z zeznań prezesa zarządu pozwanego A. Ł., Stowarzyszenie (...) w B. nie podjęło nawet próby rozliczenia tych środków. Kwestionowanie przez pozwanego poszczególnych elementów organizacji wyjazdu i uznanie, że z uwagi na to projekt nie zostanie przyjęty i zrealizowany ze środków Unii, jest niezrozumiałe, skoro pozwany, uznając wyjazd za służbowy, nie obawiał się odrzucenia realizacji sfinansowania tego programu ze środków (...), zamieszczając w nim punkty dotyczące rekreacji, zwiedzania R. i dodatkowego dnia pobytu uczestników pozwanego w celach wyłącznie turystycznych.

Biorąc pod uwagę treść łączącej strony umowy i art. 735 § 1 k.c., Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w całości, orzekając o odsetkach ustawowych za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu.

Orzeczenie o kosztach procesu, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 2.400 zł i opłata skarbową od tego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., a o kosztach sądowych – wydatkach związanych ze stawiennictwem świadka P. R. – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od tego orzeczenia wywiódła strona pozwana, zarzucając naruszenie art. 354 i 355 k.c. poprzez ich niezastosowanie, czego konsekwencją była ocena, że powód należycie wywiązał się z umowy oraz naruszenie art. 233 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, skutkiem czego było wystąpienie błędów logicznych przy ocenie materiału dowodowego i błędne wnioskowanie z ustalonego stanu faktycznego.

Wskazując to, skarżący wniósł o zmianę wyroku i oddalenie w całości powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

W uzasadnieniu podniesiono, że powód nie jest co prawda przedsiębiorcą, ale powinny mieć zastosowanie wobec niego mierniki staranności określone dla zawodowego charakteru prowadzonej działalności. Statutowe cele powoda to m.in. prowadzenie działalności na rzecz pogłębiania przyjaznych stosunków oraz rozwoju współpracy gospodarczej, społecznej, kulturalnej i sportowo-turystycznej między Unią Europejską a krajami Europy Wschodniej, które są realizowane m.in. poprzez udzielanie pomocy środowiskom w nawiązywaniu kontaktów z interesującymi je środowiskami w Unii Europejskiej, a także organizowanie i finansowanie przedsięwzięć o charakterze informacyjnym, szkoleniowym, w tym seminariów, szkoleń, konferencji. Powód powinien zatem wykazać się większym profesjonalizmem w planowaniu i realizacji umowy zawartej z pozwanym.

Wywiązanie się przez powoda z obowiązku przygotowania i pobytu delegacji (...) w M. i P., wraz z przygotowaniem cyklu konferencji, obarczone było wieloma uchybieniami. Powód nie spełnił wszystkich wymogów określonych w specyfikacji zamówienia. Dotyczy to wyżywienia we własnym zakresie przez uczestników wyjazdu, zmiany hotelu na inny niż pierwotnie zaplanowano, niezapewnienia ciepłych posiłków każdego dnia pobytu, niewłaściwego rozreklamowania konferencji na terenie M. i P., braku przedstawicielstwa mediów na konferencjach, problemu z przejazdem z W. do K. i zbyt małej ilości osób na konferencjach.

Powód nie wykonał zobowiązania w sposób zgodny z jego celem i społeczno-gospodarczym przeznaczeniem.

Dokonując oceny materiału dowodowego, Sąd Rejonowy poczynił ustalenia, które doprowadziły do wyprowadzenia błędnych wniosków. Płacąc 85.000 zł za sześciodniowy wyjazd do R., pozwany miał prawo oczekiwać realizacji usługi na najwyższym poziomie. Podnoszenie, że specyfikacja zamówienia była lakoniczna i ogólnikowa, nie zawierała szczegółów dotyczących np. miejsca noclegu delegatów, ich wyżywienia, rodzaju transportu na terenie R. czy zapewnienia dodatkowych atrakcji w czasie wolnym, nie daje podstaw do usprawiedliwienia wykonania usługi na niższym poziomie niż oczekiwał tego pozwany.

Na rozprawie apelacyjnej powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od strony przeciwnej kosztów postępowania apelacyjnego (k.537).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna.

Nietrafny jest zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. Skarżący nie przytoczył w tym zakresie w zasadzie żadnych argumentów. Zakwestionował jedynie poczynione w sprawie ustalenia, przedstawiając własną ocenę dowodów, która sprowadza się do stwierdzenia, że powód wykonał usługę na niższym poziomie niż oczekiwał tego pozwany.

Zarzut obrazy wymienionego przepisu nie może natomiast ograniczać się do zaprezentowania przez stronę stanu faktycznego przyjętego przez nią na podstawie własnej oceny dowodów; skarżący może tylko wykazywać, posługując się argumentami logicznymi, że sąd naruszył ustanowione w art. 233 § 1 k.p.c. zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów, co miało wpływ na wynik sprawy. Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena ta nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, chociażby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. W niniejszej sprawie Sąd pierwszej instancji ocenił materiał dowodowy zgodnie z tymi kryteriami, a podstawy i zasady dokonanej oceny podał w obszernym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przedstawiając wnioski, jakie wyciągnął z analizy bezspornego w zasadzie materiału dowodowego. Sąd odwoławczy w całości podziela tę ocenę, która w żaden sposób nie została podważona przez pozwanego.

Chybiony jest także zarzut naruszenia przepisów art. 354 i 355 k.c.

Sąd Rejonowy szczegółowo wyjaśnił, dlaczego uznał, że powód należycie wywiązał się z umowy zawartej z pozwanym. Dotyczy to wszystkich, podnoszonych ponownie w apelacji, okoliczności. Powtórzyć zatem należy, co do wyżywienia uczestników delegacji, że pierwszego dnia, już po przyjeździe do hotelu w M., otrzymali oni tzw. suchy prowiant i ciepłe napoje, zgodnie z umową, albowiem powód miał zapewnić m.in. kolację, nie zastrzeżono zaś, by miał to być ciepły posiłek. Z kolei w dniu 28 lipca 2013 r. nie było obiadu, ale tylko dlatego, że zdecydowano o wcześniejszym wyjeździe z hotelu na lotnisko, aby nie spóźnić się na planowany odlot samolotu do W.. Bezzasadne były zarzuty pozwanego co do niskiego standardu wyżywienia, gdyż nie było ustaleń, w jakiej formie i gdzie mają być zorganizowane posiłki, które, poza obiadem w dniu 28 lipca 2013 r., zostały faktycznie zapewnione. W P. delegaci sami organizowali sobie obiad i kolację w restauracjach, ale nie stanowiło to dla nich dużej niedogodności, a koszt posiłków został im zwrócony na podstawie przedstawionych rachunków. Zmiana hotelu na inny niż pierwotnie zaplanowano nastąpiła w celu zapewnienia członkom delegacji (...) wyższego standardu pobytu, przy uwzględnieniu także, iż hotel przy (...) był wówczas remontowany. Nie stanowiło dla uczestników niedogodności, albowiem pozostawali pod stałą opieką tłumaczki i mieli zapewniony transport na konferencje busem organizatora, przejazd nie zajmował zaś dużo czasu. Powód zorganizował trzy seminaria w miejscu i czasie uzgodnionym z pozwanym. Bezzasadne jest twierdzenie, że powód nie zapewnił reklamy konferencji i odpowiedniej liczby zaproszeń, skoro on sam, a na jego prośbę także (...) Izba (...) wystosowały zaproszenia na konferencje w formie papierowej i elektronicznej do przedsiębiorców, urzędników państwowych i organizacji, w tym członków (...) Klubu (...) w R.. W K. – gazecie o zasięgu krajowym ukazał się artykuł promujący seminaria, którego treść została uzgodniona z pozwanym. Powód nie może natomiast ponosić odpowiedzialności za niską frekwencję, gdyż nie zobowiązał się do zapewnienia obecności określonej liczby osób na seminariach, których termin, wskazany przez pozwanego, nie był odpowiedni, biorąc pod uwagę, że lipiec jest w R. miesiącem urlopowym. Powód zaprosił na seminaria przedstawicieli mediów. A. C. (1) tłumaczyła dla rosyjskiej gazety wywiad jednego z członków delegacji, w Ambasadzie była osoba oddelegowana do kontaktów z mediami, a B. K. rozmawiał z dziennikarzem prasowym. Sam pozwany podał w publikowanych przez siebie artykułach, że na każdą konferencję przybyli m.in. przedstawiciele rosyjskich mediów. Transport delegatów pozwanego z W. do K. został zapewniony, przy czym odbył się on kursowym busem, gdyż nastąpiła awaria pojazdu powoda. Koszty przejazdu, zarówno taksówką, jak i busem, pokrył powód.

Nieuprawnione jest zatem twierdzenie skarżącego, że powód powinien był wykazać się większym profesjonalizmem w planowaniu i realizacji umowy. Oczekiwanie pozwanego, że usługa będzie wykonana przez powoda na wyższym, ale bliżej nieokreślonym poziomie, nie znajduje oparcia w treści zawartej przez strony umowy.

Mając to na względzie, oddalono apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym, w kwocie 2.400 zł, według stawki określonej w § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804), w zw. z § 2 rozporządzenia zmieniającego z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1667), orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, 99 i 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.

SSO Magdalena Bajor-Nadolska SSO Cezary Klepacz SSR (del.) Wiesław Stępiak